

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на рої вулиці Причард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЯК ЗАРАЗЛИВІ ГАЗИ ДІЛАЮТЬ НА ГОЛОВИ ПОБОЖНИХ РЕДАКТОРІВ.

Все лихо на світі від більшовиків. Вони нищать "релігію в бога", "втискаються до шкіл ніщих і вищих", "навіть в корабельних портах вештаються вони і влихають іммігрантам свою біду". До тепер вдалося їм викликати заворушення в Мексико, Хінах, Єгипті, Індії та на Балкані. Всякий заколот більшої або меншої натури треба приписати цим товаришам".

Таке лише орган "копальних вістей" та вже за одні й орган греко-католицизму "Кан. Українець". Пише безглузді брехні, висвані з надля ісенітності про те, що більшовики "деморалізують молодь" і "чим журимось лише ми", тобто редактори "Кан. Українець". Справді такі цім дуже журяться редактори "Кан. Українець". А надто їх непокоїть те, що більшовики "пускають заразливі газу на канадійських преріях".

Хто прочитав статтю "Кан. Українець" п. н. "Більшовицьке виховання молодь", той признає, що писав її чоловік, голова якого справді була зачаджена "заразливими газами". Чоловік із здоровою головою, ясним розумом, такого ніколи не написав би. Мало того, той, що писав цей папський, розраховував його на читачів свого гатунку, бо розумна людина, прочитавши цю благовістну зачаджену голову, з оглядом від неї відвернеться.

Цілий світ знає, що заворушення, повстання, довга кровава боротьба в Мексико є наслідком необмеженої влади, привілеїв і насильства католицьких попів. В Китаю, Єгипті, Індії — до повстань селян і робітників гонять страшний визиск і нагаї та криси світових імперіалістів. Ми не знаємо, чи більшовики "влихають іммігрантам свою біду" в корабельних портах, за те ми добре знаємо, що кожному прибувачому до Канади іммігрантові попи в портах влихають біду. Не питають вони іммігранта, чи голодний він, або холодний, куди він їде і де дістане працю, за такі річі його не питають, лише влихають йому в руки біду й гоні даї.

ДЕМОРАЛІЗАЦІЙНА МОРАЛЬ БУРЖУАЗНИХ МОРАЛІСТІВ.

Плаче "Кан. Українець", що більшовики деморалізують молодь і "пускають заразливі газу на канадійських преріях". Що до "деморалізації молодь", то це залежить від того, як хто дивиться на мораль. Коли ми переглянемо список криміналістики, що проходить перед судами, от хоч би у Вінніпегу, коли ми приглянемося тій молоді, яка стає перед ними (судами) за різні злочини, то побачимо, що більшовицької молоді, тобто ті молоді, що належить до робітничих організацій, що у них виховується, в тих списках нема, або її там найменший відсоток. Зате ті молоді, яка виховується під покровом ріжних буржуазно-релігійних моралістів, там є багато. Ми наведемо навіть імена її назиска кримінальних рекордів ті молоді у Вінніпегу, щоб на неї "Кан. Українець" полюбався, але ми все-ж такі є той думки, що та молодь сама по собі не є злочинна, вона є лише продуктом сучасного несправедливого ладу, а тому не годиться вивинувати чирака, коли він виріс на гнилому організмі. Ми сказали-б ще "Кан. Українцеві" і його релігійним побратимам, як люди, навіть певні діячі їхні же таборів, приходили до нашої редакції просили, щоб не подавати в газеті назвиск їхніх дітей, чи братів, що стали перед суду за повненний злочин, бо, мовляв, вони не є такі злі, але вулиця, окруження, недогляд родичів довели їх до цього. Ми ширю вірили й віримо цім людям й вдоволяли їхню волю.

"ЯКОЮ МІРОЮ МІРЯЄТЕ, ТАКОЮ ВІДМІРЮЮТЬ І ВАМ".

Так ми ставимось до молоді, до її вчинків, до її виховання. А "Кан. Українець" з легкою езультською совістю пише:

"І тут в нас в Канаді бачимо наймитів червоної Москви, що викрадають душі нашої дітвори своїми школами і роблять їх каліками. До якогось часу робили вони не так явно, тепер зовсім не криються зі своєю наукою і пускають заразливі газу на канадійських преріях. Тому не дивиня, що й частина нашої канадійської молоді не така, як була колись, але з кожним днем веде вона наше українське імя більше до загибелі".

Коли говорити про "заразливі газу" на канадійських преріях, то може ці газу є проти кавотів, а не проти української молоді? Ми знаємо й фармери знають під чим впливом є на фярмах українська молодь і що вона робить по так званих "народних домах" та по приватних хатах. І проти того, що вона там робить, не виступає ані одна з побожно-патріотичних газет. Коли-ж часом котрийсь з егомосців заатакує ту молодь з церковного амвону чи на парафьяльних зборах, то тільки за те, що вона не дає "набоже", а не за її вчинки.

У "Фрі Прес" з 17. вересня 1928 року, як також в "Норт Ендер", писалося, як адміністратор греко-уніятської церкви, егомосць Петро Олексів, виступав за греко-католицьку молодь на семіх річних зборах інституту "Просвіти" у Вінніпегу.

"Вся молодь цінні вгане лише за розривкою, добримі позичіння, не будучи здібної їх заропити, за рітюзаном скринь з гарним убранням, за легким-життям, без найменшого зусилля честної праці".

Далі Олексів закннув молоді лінивство, за всім українцям скувність, і закнчив свою промову, називаючи українців у Вінніпегу "українськими скамченями, які душуть долара аж поки з него кров не потече".

Ось де мірло виховання української молоді адміністратором греко-католицької церкви в Канаді. І це якраз повинні був перше побачити "Кан. Українець", а тож тільки підтверджує пословицю, що чує бачить під лісом, а свого не бачить під носом.

ПРИЗНАЮТЬСЯ, ЩО МОЛОДЬ ВЕДЕ ІХ ДО ЗАГИБЕЛІ.

А все-ж таки чому так розплакався "Кан. Українець" за молодь? Чи тільки тому, що вона, як каже піп Олексів, ливна, гониться за гарним одягом, скупа, що він її не бачив на річних зборах "Просвіти"? Ні, дещо більше криється за тими крикливими фразами. Молодь, це майбутня зміна. Молодь — це гарматне м'ясо світових імперіалістів. Хто має молодь — за тим майбутне. Про яку-ж молодь мова їде? Та про робітничу й фармерську. Про неї, бо вона найчисленніша. Про яку деморалізацію молоді белькоче "Кан. Українець"? Може про те, що молодь врывається до склепів з революверами в руках, що краде автомобілі, підробляє чеки? Ні, не про таку деморалізацію говорить "Кан. Українець". Він каже, що частина нашої канадійської молоді не така, як була колись, але з кожним днем "веде вона наше українське імя більше до загибелі".

Значить, мова їде про політичне й класове виховання молоді. Навіть "українське імя" тут причеплене тільки, щоб ним прикритися. Тут просто треба, щоб українська робітничка й фармерська молодь була під повним і безконтрольним впливом і вихованням канадійських капіталістів. Щоб, прикриваючись раєм і пеклом, національною справою, могли егомосці чи народні діячі привести українську молодь і сказати своїм панам: ось маєте військо — озбройте його чи-то проти такої самої молоді інших країн, чи-то проти її батьків та братів в цій країні, що вийшли на страйк, домагаючись куска насущного хліба.

Це головне. На цему оєрета вся капіталістична мораль, про яку так голосно кричать наймити капіталу. Як про таке "моральне" виховання молоді дбають капіталісти й капіталістичні уряди в ріжних країнах, про це ви довідаєтесь із другої статті й іоданих в ній фактів, що ми її нище подіємо.

БОРІТЬБА ЗА РОБІТНИЧУ МОЛОДЬ.

Здоровий хлопський розум каже: кожний батько має перше слово у вихованні своїх дітей. Слідом за цим їде висновок: кождо батько належить до працюючої класи, то ця класка повинна виховувати свою молодь так, як цего вимагають її інтереси.

Що-ж ми бачимо? Бачимо, що робітничка має багато ріжних опікунів, які під ріжними претекстами перебирають на себе виховання робітничої молоді. Претексти ті бувають ріжні. Такі опікуни кажуць робітничої та фармерові: ти не маєш часу пильнувати своїх дітей, ти сам неграмотний і не розумієш нічого ні у світських, ні в церковних науках, ти віддай своїх дітей під нашу опіку, а ми виведемо їх в люди.

І виводить. Несвідомі робітничі радії, що подзубув з хати клопоту на годину, дві, чи на півдня. Він навіть не завдає собі труду запитати самого себе: чому так когось серце болить за моїх дітей?

Скажете такому робітничові, що це капіталістична організація, її уряд дає таким організаціям кожного року 250 тисяч доларів допомоги, а англійський уряд дає юнацьким корпусам та бойскавтам 850 тисяч доларів річно. Злучені Держави — так ті на сотки тисяч не рахують, вони дають мільйони, тобто по два і пів мільйони доларів річно.

Так то капіталісти дбають про робітничу молодь. Вони вчать її рівно машерувати, добре стріляти, співати патріотичних пісень, заставляють вивчати ріжні протиробітничі тези, прикриваючи їх плащиком патріотизму, любови до батьківщини, вполюють в ту молодь, що визвольний робітничий рух — це більшовицька зараза.

Колі-ж робітники чи то зпоодинока, чи через свою організацію беруться до виховання своєї молоді в робітничому дусі, коли вони відкривають своїм дітям очі на несправедливість сучасного ладу, тоді на таких батьків і на такі організації силляться переслідування, наклади, доноси. Тоді капіталісти спускають проти таких організацій своїх гончих псів, щоб вони виноували, доносили, свідчили, оббріхували, залякували батьків і т. ін., щоб знищити це небезпечне для визискувачів виховання.

Ось чому "Кан. Українець" так розпадається за українськую молодь, чому він так кричить про "заразливі газу на канадійських преріях".

У відповідь на це працюючі повинні сказати: непростимі опікунам: "Геть руки, від нашої молоді! Ми її породили, ми її й виховаєм!"

НАСТУП ТЕМНИХ СИЛ.
 "VERY HAPPY PEOPLE OF McINTOSH STREET"

Жовтоблукитні сиди розпочинають наступ на наші організації, на поступовий рух українських робітників і фармерів в Канаді. І, як звичайно, починають з передових товаришів. В останньому числі "Укр. Голосу" вшепчили вони тов. Навізівського. Там же розводили свої теревелі якийсь "чекіст". Вагаал-ж ціле число "Укр. Голосу" переповнене нападами на більшовиків.

"Кан. Українець" також не відстає. І не тільки в пресі підпускають свою слину жовтоблукитники, а коли в пресі, то не лише в тій, що видається за чужі гроші українською мовою, але й в англійській. Ось нам з Форт Вільям товариші надіслали витинки з тамошньої буржуазної преси. Там ми находимо дописи місцевих українських добродіїв — духовних і світських, а в тих дописах доноси на українські робітничі організації у Форт Вільям, доноси під маскою висловлення власної людяности.

Під одним дописом підпис — "Rev. A. P. Krakoski, 629 McIntosh Street, Fort William, Feb. 3, 1929"; а під другим "Prosvita Society, by Sam Rulak Secretary, 723 McIntosh Street, Fort William, February 5, 1929".

Нас зацікавив перший підпис. Знайоме прізвище. Ми пошукали у витинках газетних і нашшли витинку з тої самої фортвільямської газети "Times-Journal", з 11. грудня 1928 року, в якому пишеться, що "Rev. A. P. Krakoski, 629 McIntosh Street minister of the Ruthenian Catholic church, ставився ним рабо перед поліційним судом за споневірення \$2,750" і що того міністра віддано під вільний суд та переведено в тюрьму до Порт Артура, поки не зложить \$5,000 кавції". Поданою цю саму новинку, вінніпегська "Фрі Прес" згадувала, що егомосць Кракоскі мав проспекулювати ті гроші на біржі.

Ми не знаємо, як там справа малася з тими грошми, ми про це читаємо лише в англійській пресі, головню в тій са-

мій газеті, в якій цині той самий Кракоскі денуційное організованих українських робітників у Форт Вільям, заявляючи себе великим канадійським патріотом.

Слідом за Кракоскім виступає "Prosvita Society", також з "McIntosh Street", і "висяєне ріжницю" між українцями в Канаді та підкреслює, що "very great majority of our people here are very happy". Комунізм серед українців, "Просвіта", як "наукова інституція", пояснює "з чисто наукового боку", ось слухайте:

"Ми зазначаємо, що можливо звідси подібности української в російській мові (?), організатори товариств, з комуністичними або більшовицькими ідеями, які (певно організатори) майже завжди є росіянами, роблять крайній поступ між українцями, як між іншими національностями".

Бачите, які "щасливі люди" мешкають на Мекінтош вулиці у Форт Вільям? Вони й "з наукового боку" можуть підходити до донощицької справи, вони навіть українську мову спорядять з російською (бачите, панове, з "Укр. Голосу", як ви їх попереучували!), щоб тільки дінити свого. Чесна компанія! Щасливі люди! Читай я колись в російського письменника, Тургенева, як чоловік набрехав на свого знайомого, потім, стринувшись з іншим чоловіком, почув з його уст ту саму свою брехню, вже більше роздуть, сам в неї повірив й був дуже щасливий з того.

Отакі самі щасливі люди мешкають на Мекінтош у Форт Вільям. Перше брехнули знії поївської реверенди, потім прочитали ту свою брехню на шпальтах буржуазної газети, самі в неї повірили й нареділи гуртом її ще раз більше роздули на шпальтах тої самої газети й чуються тепер "very happy people of McIntosh Street".

А все коріння тих брехонь та нападів походить все-ж таки з одного жерела і з однакових причин. Про них ми й поговоримо іншим разом.

Мycin.

Револуційні працюючі маси всієї Польщі, що звязані з робітниками і селянами Західної України вулами братерства і солідарности, свідомі спільної з ними своєї судьби, завдані і мети, категорично вимагають виявлення і притягнення до відповідальности за вчинені вчинки мурд в Батятичах.

Прийняючи свій голос до цієї вимоги, комуністичні посли пропонують такий висок: Високий Союз має ухвалити: соїм виділяє комісію для вичення поліційного мурду в селі Батятичах, жовківського повіту, до складу цієї комісії входять представники комуністичної посольської фракції та представники клубів, що репрезентують працюючі маси Західної України і Західної Білорусі (Сельроб-Єдність та Білоруський селянсько-робітничий клуб). Комісія вивчить перебіг подій, зарядить притягнення до відповідальности посередніх і безпосередніх винуватків мурду та представит втрох-тижневий термін справоздання на пленум союму.

Варшава, 15. січня 1929 р.

ПОЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ СТІЛЯЄ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН.

(Внесок комуністичної посольської фракції в польському союмі з приводу розстрілу поліцією селян в селі Батятичах.)

На землях Західної України, на терені нерозривного ландшафта гвалтів фашистського уряду над робітниками і селянами, поляється знову кров жертв польського фашизму.

По масових листопадових гвалтах у Львові, по недавній масакрі в Гребенному, ареную збройної розправи з українськими селянами стало 11. січня ц. р. село Батятичі під Жовково.

На початку січня ц. р. селяне з доколичинних сіл жовківського повіту, заробляючи дозвозом дерева з лісу до тартка в Камінь Струмівий, зажадали підвишки дотеперішньої заробітної платні за перевезену хвіру дерева з 11 зол. до 18 зол. Цю вимогу працодавці відкинули. Розуміється, знайшовся зараз урядовий "посередник" в особі заступника жовківського старости, що в порозумінню з деревними фірмами, зажадав від селян, щоб ті пристали на підвишку одного золотого, себто 12 зол. за хвіру. Селяне категорично відмовились, кинувши одночасно працю. Підприємця і поліцію вдалось перетягнути деяку частину селян, як страйколомів. Зрозуміле, отже, є те обурення, що виникло серед решти

селян, серед яких найбільше багато мешканців села Батятич, що лежить на шляху з лісу до залізничної станції. Відповідно на рішучу позицію страйкуючих були численні арешти, найбільш активних у страйковому русі селян, яких одначе слідчий суддя, за явною відсутністю доказів провини після кількох днів звільнив. Селяне з Батятич намагались вилунити на страйколомів, щоб ті кинули роботу — але даремне.

11. січня ц. р., коли на шляху показався транспорт дерева, конвоюваний до того ще законом поліції, на дорогу вибігло все населення Батятич, даючи таким чином рішучий вияв своєму обуренню. Одначе на вимогу поліції загрозено стріляння, юрба розступилась, пропускаячи транспорт. Коли цей транспорт минув вже юрбу, до адресу страйколомів впало кілька ворожих окликів. В цей момент поліція, повернувшись в бік юрби, добула зброю і засипала кулями. Поліційні дали кілька салів, стріляючи далі і тоді, коли юрба вже кинулась до втечи. 4-ох селян забито було на місці, 8 тяжко поранено. Негайно пісяя кривавої ма-

ПОСТАЧАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ МАШИН НА РАД. УКРАЇНІ.

На початок весняної кампанії сільсько-господарська кооперація матиме на місцях понад 180,000 ріжних плугів, більше 130,000 борів, понад 10,000 букерів, 19,000 ріжних сіялок до 65,000 штук іншого знаряддя культувації та ріжних сортирок до 200,000. Цією кількістю сільсько-господарська кооперація передбачає повністю задовольнити попит села на машини.

Тракторів весною буде одерно 1,054.

Із загальної кількості сільсько-господарських машин сільсько-господарська кооперація намічає 37% реалізувати соціалістичному сектору.

За пляном на біжучий рік Сільський Господар — накреслює послати реалізацію штучного угноєння.

Сільський Господар дав директивні вказівки про остаточне устаткування та впорядкування прокатних пунктів з тим, щоб підчас засівної весняної кампанії машини з тракторних пунктів селянство, в першу чергу бідоша, використали як найповніше, навантаживши їх роботою. Новий порядок і скляя кредитування сільсько-господарських машин дають певність того, що реалізацію сільсько-господарських машин на весні кредитари буде забезпечено повністю.